

ע"פ 5813/16 - ענאן סמכה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 5813/16

כבוד השופטת ד' ברק-ארז
ענאן סמכה

לפני:
המערער:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בחיפה מיום 4.7.2016 בת"פ 2019-08-15 שניתן על-
ידי כבוד השופטת ת' שרון נתנאל

כ"ה בתמוז התשע"ו (31.7.2016)

תאריך הישיבה:

עו"ד שרית גולן-שטיינברג

בשם המערער:

עו"ד תומר סגלוביץ

בשם המשיבה:

החלטה

1. בפני בקשה לעיכוב ביצועו של עונש המאסר בפועל שהושת על המערער ביום 4.7.2016 בבית המשפט המחוזי בחיפה (ת"פ 2019-08-15, השופטת ת' שרון נתנאל).

2. ביום 8.3.2016 הורשע המערער, יליד 1994, על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); חטיפה לפי סעיפים 369 ו-29 לחוק העונשין; נשיאת והובלת נשק לפי סעיפים 144(ב) ו-29 לחוק העונשין; סיוע לאיומים לפי סעיפים 192 ו-31 לחוק

עמוד 1

העונשין; סיוע לתקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 380, 382(א) ו-31 לחוק העונשין ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין. בהקשר הנוכחי, די בכך שאציין בקצרה כי עבירות אלה נעברו על-ידי המערער כאשר סייע לשלושה אחרים שביקשו לפגוע במתלון בשל קשר שיצר עם אחותם של שניים מהם. בעיקרו של דבר, המערער הסיע את האחרים ברכבו ועמד על המשמר עבור חבריו, אך לא נטל חלק בעצמו באלימות שננקטה.

3. לשם השלמת התמונה יצוין כי כתב אישום מתוקן הוגש נגד המערער ואחד מן האחים, הקטין שביניהם, שהודו במעשים המיוחסים להם. האח השני, הבוגר, טרם אותר, ואילו נגד מי שנחשד כמעורב הנוסף ומכחיש זאת הוגש כתב אישום נפרד.

4. לצורך גזירת דינו של המערער הורה בית המשפט המחוזי על הגשת תסקיר מבחן. מתסקיר המבחן עלה הרקע המשפחתי הקשה של המערער, שאינו בעל עבר פלילי, והחרטה שביטא. על כן, שירות המבחן המליץ להסתפק בהשתתפות עונש של עבודות שירות על המערער, לצד צו מבחן למשך 18 חודשים וענישה מותנית.

5. בבואו לגזור את דינו של המערער קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם הענישה ההולם לכל העבירות יחד נע בין 36 ל-50 חודשי מאסר בפועל. בהמשך לכך, הוא בחן את מכלול הנסיבות, לרבות חלקו המוגבל של המערער בביצוע העבירות, הודאתו והעובדה שהביע חרטה, כמו גם עברו הנקי וגילו הצעיר, וקבע כי בהתחשב בנתונים אלו יש לחרוג לקולא ממתחם העונש משיקולי שיקום. יחד עם זאת, בית המשפט המחוזי קבע כי נוכח חומרת העבירות שבהן הורשע המערער אין מקום לגזור עליו עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי הדגיש כי לא התרשם שקיימים בעניינו של המערער סיכויי שיקום ברמה המצדיקה חריגה כה משמעותית ממתחם הענישה ההולם, בשים לב לכך שמתסקיר שירות המבחן עולה כי המערער לא הפנים את החומרה המלאה של מעשיו והוא אינו נוטל עליהם אחריות מלאה. אשר על כן, בית המשפט המחוזי גזר עליו עונש של 22 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, ובנוסף על כך שני עונשים של מאסר על תנאי ותשלום פיצוי בסך 10,000 שקל למתלון. המועד שקבע בית המשפט המחוזי לתחילת ריצוי עונשו של המערער הוא 1.8.2016.

6. ביום 26.7.2016 הוגש ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי, ובד בבד עמו הוגשה הבקשה לעיכוב ביצועו של מרכיב המאסר בפועל בגזר הדין. בעיקרו של דבר, נטען בערעור כי משיקולי שיקום יש מקום להסתפק בהשתתפותו של עונש מאסר שאותו יוכל לרצות המערער בעבודות שירות. הדיון בבקשה התקיים בפני ביום 31.7.2016, ובסופו הוריתי על עיכוב ביצועו של עונש המאסר בפועל שהושת על המערער עד למתן החלטה אחרת.

7. לטענת המערער, בשים לב לאופיו של הערעור ולתכליתו – היינו הימנעות מריצוי מאסר בפועל – יש מקום לעכב את ביצוע עונשו. המערער טוען כי התכלית השיקומית לא תוכל לבוא לידי ביטוי אם רק יקוצר עונש המאסר שהושת עליו, ולכן – כדי לאפשר לערעור להגשים את תכליתו – יש לעכב את ריצוי של המאסר בפועל. המערער מבקש להדגיש את חלקו היחסי בביצוע העבירות, כאשר בנוגע לעבירות האלימות מעמדו היה של מסייע בלבד, ללא מעורבות בפועל, את תקופת המאסר הקצרה שהושתה עליו כמו גם את עברו הנקי והתנהגותו במהלך המשפט. כמו כן, הוא סבור כי סיכוייו של הערעור שהגיש טובים, נוכח המלצתו של שירות המבחן להטיל עליו עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. לבסוף, המערער טוען שיש להתחשב בנסיבותיו האישיות, ובכלל זה בגילו הצעיר וברקע המשפחתי שלו.

8. המדינה מתנגדת לעיכוב הביצוע. לטענתה, מלכתחילה עונש המאסר בפועל שהושת על המערער חרג לקולא ממתחם הענישה ההולם, ולהשקפתה כלל לא היה מקום לעשות כן במקרה דנן. זאת מפני שלטענתה מתסקיר שירות המבחן עולה כי המערער לא לקח אחריות מלאה על מעשיו, ומשום שלא עולה ממנו שקיים סיכוי של ממש שהוא ישתקם. המדינה מדגישה את חומרת העבירות שבהן הורשע המערער, וטוענת כי הסיכוי לקבלת הערעור, אשר מופנה כנגד גזר הדין בלבד, הוא נמוך.

9. לאחר ששקלתי את הדברים עמדתי היא כי דין הבקשה להתקבל.

10. כידוע, נקודת המוצא לבחינתה של בקשה לעיכוב ביצוע היא כי אין בהגשת הערעור כשלעצמה כדי לעכב את ביצוע המאסר. זאת ועוד, אין לכחד כי המערער הורשע בעבירות חמורות. כמו כן, ערעורו של המערער מופנה כלפי גזר הדין בלבד, לאחר שהודה בעובדותיו של כתב האישום המתוקן. יחד עם זאת, אין להתעלם מכך שטענתו העיקרית של המערער היא שיש לגזור עליו עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות וזאת משיקולי שיקום. גם אם סיכוייה של טענה זו הם מוגבלים ביותר, כפי שטוענת המדינה בצדק, עלי לתת משקל לכך שאם המערער יתחיל לרצות את עונשו בטרם יישמע ערעורו ייסתם הגולל על טענה זו כליל.

11. חשוב להדגיש, כי לא בכל מקרה שבו מערער יעלה טענה בדבר ריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות יהיה זה מוצדק לעכב את ביצוע העונש שנגזר עליו, ומובן כי טענה זו לא תתקבל מקום שבו ברור כי היא נועדה אך "לדחות את הקץ". אולם, בענייננו, הגם שהטענה מעוררת קושי לא מבוטל, אין היא טענת סרק.

12. סוף דבר: הבקשה מתקבלת. אני מורה בזאת על עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהושת על המערער עד להכרעה בערעורו. במהלך תקופה זו ימשיכו לחול התנאים המגבילים שנקבעו לשחרורו של המערער בבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ"ט בתמוז התשע"ו (4.8.2016).

ש ו פ ט ת